

være Tale om at skabe et levende Læbælte, et nationalt Læbælte, som skal have Udsigt til at blive staaende, gælder det om, at den danske Stat har saa meget Haand i Hanke dermed, at disse Brug ikke kan afhændes af den øjeblikkelige Besidder til hvem som helst. Saa kunde der maaske nok en skønne Dag blive Tale om, at Tyskerne, som dog i de fleste Henseender er stærkere end vi stakkels 3 Millioner Danske, kunde samle saa overordentlige økonomiske Midler, at det blev meget svært for saadanne Smaabrugere at staa imod en Fristelse til at afhænde Ejendommen til tysk Side. Her mener jeg altsaa, det er nødvendigt — og det mener jeg, Rigsdagen bør holde stærkt fast ved —, at hvis vi kommer ind paa et Sammenspil mellem Administratorerne af disse Love og dem, der har den frivillige Indsamling under Hænderne, samt Jordlovsudvalget, at Staten altsaa her træder direkte til, maa den bestemte Forudsætning for saadanne smaa Hjems Oprettelse være den, at de oprettes i Henhold til Jordlovene af 1919, at Købesummen ikke udbetales, men forrentes, med Forpligtelse for Køberen til ved et eventuelt Salg kun at afhænde til en Køber, den danske Stat accepterer.

Hermed har jeg sagt, hvad jeg kan have at bemærke for denne Sags Vedkommende, og jeg tilsiger mit Partis Støtte til en velvillig og meget hurtig Behandling af disse Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal i de Bemærkninger, som jeg i Anledning af de faldne Udtalelser agter at fremsætte, holde mig i alt væsentligt til de Udtalelser, der direkte knytter sig til det af mig forelagte Lovforslags Bestemmelser, og ikke komme ind paa den Række af overordentlig interessante Sidebemærkninger, som forskellige ærede Ordførere har fremsat. Jeg takker Ordførerne for samtlige Partier for den Velvillie, som man har tilsagt angaaende Behandlingen af Lovforslaget om den sønderjydske Hypoteklaanefond. Jeg forstaaer vel af det ærede 19de tingvalgte Medlems (Jensen Christensen) Udtalelser, at man staaer usikkert overfor Afgørelsen af Spørgsmaalet om Nødvendigheden af at skride til Udvalgsnedsættelse eller undlade det. Jeg har jo ikke nogen som helst Adgang til at blande mig i dette Spørgsmaal, heller ikke i og for sig til at give det høje Ting gode Raad, men jeg vil dog meget henstille, om man ikke under Hensyn til det ønskelige i snarest, jeg kan sige uden Opsættelse, at bringe Forhandlingen om dette Lovforslag og det dertil

knyttede, som min højtærede Kollega har fremsat, til Ende kunde undlade at underkaste Spørgsmaalet en nærmere Udvalgsprøvelse, idet jeg haaber at kunne fremsætte Udtalelser her, som dog maaske kunde være fyldtegende med Hensyn til de Tvivls-spørgsmaal, der er rejst.

Det ærede 19de tingvalgte Medlem ytrede Ønske om, at Bestemmelsen i § 1 om, at Hypoteklaanefonden skal have Hjemsted i Haderslev, skulde udgaa. Det er selvfølgelig ikke af afgørende Betydning, om Hjemstedet er nævnt i Loven, og jeg kan derfor i og for sig ikke have noget imod, at denne Bestemmelse udgaaer, forudsat, at det ikke betyder noget bindende for Administrationen, men at man har fuldkommen Frihed i sine Overvejelser af, hvor det vil være mest hensigtsmæssigt at lade Fonden have hjemme. Jeg har stillet Forslag om Haderslev under Hensyn til forskellige praktiske Formaaes Fremme og under Hensyn til de i Haderslev værende Institutioner. Efter min Opfattelse vilde det derfor være heldigt, om Hypoteklaanefonden havde Hjemsted der, og denne Opfattelse har jeg ikke ændret. Men for saa vidt man ved at fjerne denne Bestemmelse ønsker at aabne Vejen for en fuldkommen fri Overvejelse paa dette Punkt og ikke ønsker paa Forhaand noget stedfæstnet ved en Ændring, kan jeg ikke have noget imod, at et Ændringsforslag eventuelt stilles til anden Behandling.

Hvad det i Folketinget til § 3 tilføjede angaar, altsaa Ordene: „eller til Indfrielse af andre faste Laan mod saadan Sikkerhed“, er det klart, at dette ikke er indsat i Folketinget uden en vis Hensigt, hvad det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) ogsaa var inde paa. Det er utvivlsomt, at man ved denne Tilføjelse har villet sikre sig mod at skabe Mulighed for en almindelig Konvertering af mindre gunstige Laan i anden Prioritet med saadanne, som der her aabnes Adgang til at stifte. Man har ikke ment det rimeligt, og det kan heller ikke siges at være paa-krævet, at der aabnes Adgang til en saadan almindelig Konvertering. Og under Forhandlingerne om dette Punkt i Folketinget er det selvsagt, at den Opfattelse, som det ærede 19de tingvalgte Medlem har fremført, ogsaa har haft sine varme Fortalere, men disse har bøjet sig for at opnaa Enighed, og de har paa Grundlag af de Udtalelser, der fra min Side er fremsat om den Maade, hvorpaa man agtede at administrere Bestemmelsen, dog for saa vidt følt sig beroliget, som de til Trods for